

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 359.360. De familiis traditis in Groidun et Passinchus in pagis Leri et Bukki, nec non de origine comitum Schaumburgicorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno
890vique
900 re-
gnante
Arnolfo

§. 359.

Tradidit uuulfariuf pro patre suo hunoldo I famil. in *gnidun* (Y).

§. 360.

Tradidit uuariouf (Z) unam familiam in *passinchuf*.

§. 361.

De villa
Gnidun
in pago
Leri.

(Y) Villam *Gnidun* fuisse in pago *Leri*, docet nos abbas noster Saracho in præstantissimo suo *Registro Bonorum et Prov. Abb. Corb.* Pagum *Leri* fuisse in aliqua episcopatus Monasteriensis, atque Oldenburgensis comitatus parte, iam supra vidimus. Procul dubio ergo intelligitur vicus *Gnetem* seu *Knetem*, in episcopatu Monasteriensi situs non procul a terminis comitatus Oldenburgici. Ex quo momento conclusimus iam supra §. 241, *Wulfarium* atque *Hunoldum* ad progenitores Oldenburgicorum comitum spectasse.

De villa
Passin-
chus in
pago
Bukki.

(Z) *Passinchus* villa erat, testante Registro nostro sæpissime excitato, in pago *Bukki*, quem in comitatu Schaumburgico existisse, iam supra asseruimus. Designari ergo putamus vicum *Peitessen*, haud procul ab oppido Buckeburg situm. Atque ex eo colligimus, *Warinum* fuisse hoc tempore dominum in aliqua comitatus Schaumburgici parte. Huius *Warini* filiam appellare vellemus *Godilam* vxorem *Luitbariti IV.* marchionis septentrionalis, si placeret Diis, nec chronologia repugnaret. Quamvis enim *Ditmarus* p. 356. scripserit, *Godilam* fuisse ex occidentali regione oriundam, nihil tamen impedit, quo minus comitatum Schaumburgicum ad occidentalem regionem referamus. Cum enim *Lerbecius* in *Chronico Schaumburgico* Tom. I. S. R. G. Meibomii p. 497. asserat: *Adolphum e nobilibus de Santerleue superstitem castrum Schorwenborg fundasse, et reliqua Saxonia orientali, occidentalem Saxoniam circa partes Wesere inhabitare cepisse;* probabilissime tamen eo ipso indicare voluit, comitatum Schaumburgicum ad occidentalem Saxoniam olim fuisse relatum, quemadmodum et hodie comitatus Schaumburgicus ad Westfaliam spectat. Quodsi igitur sumimus, *Godilam* prædictam fuisse *Warini* cuiusdam domini in tractu Schaumburgico filiam, et *Luitbaritium* primum genito suo nomen patris *Godile Warino* petiitum, spe rare nolumus, quempiam fore negaturum, nomen *Warini*, *Vaiwini*, *Werini* et *Werinbariti* esse vnum idemque. Hac autem ex sententia egregie confirmatur origo comitum Schaumburgicorum a Walbeccensibus. Patet enim ex eo, qua ratione *Santersleuii* domini, e quibus parens *Adolfi* fuit oriundus, bona Schaumburgica acceperint, scilicet loco dotis. Atque hoc ipsum nobis veritati magis consentaneum videtur, quam opinio *Lerbecii*, qui per *Sigeberti*, episcopi Mindensis, promotionem *Adolfum* gradum nobilitatis promeruisse asserit, fabulisque ea annumeramus, quæ idem de monte vrticarum, teutonice dicto *den Nettelenberg* profert, quem ab episcopo prædicto *Adolfum* in feudo recepisse perhibet. Eadem enim recentiori tempore excogitata sunt ad palliandam sententiam de insigniis comitum Schaumburgicorum, quæ in vrtica constituisse prædicant. Quamvis enim hodie insignia Schaumburgica, vti in scutis Lindgrauorum *Hassæ*, ducum *Hollatiæ*, regum Danorum atque aliorum conspiciuntur, vrticam proferant, contra antiquitatem tamen eadem sic depinguntur. Habemus enim in manibus nostris duo authentica figilla antiquorum comitum Schaumburgicorum, quæ in *Historia Corbeiensi* accurate æri incisa dabimus, e quibus apparet, insignia Schaumburgicorum comitum olim non fuisse vrticam, sed rosam, quam etiam in scutis suis gessisse Walbeccenses comites, *Carolus Fridericus Dingelstedt* in *Analectis Hassiacis Kuchenbeckeri collect.* IX. p. 1. seqq. ostendit. Cum itaque primum *Ditmarus* episcopus Merseburgensis, qui ipse origine Walbeccensis erat, p. 335. asserat, *Curtem Sandersleue ad Luitbaritium* Walbeccensem spectasse, atque deinde *H. Meibomius* T. I. S. R. G. p. 522. innuat, *Adolfum Santersleuium*, dum dioccesin Magdeburgensem reliquit, partem bonorum suorum nobilibus dominis de Dreileue titulo feudali possidendam reliquisse, præterea comites Schaumburgici in eodem tractu, qui olim pagus *Derlingi* appellabatur, et in